

ವಗರಾಯಿತು. ಈಗ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ತಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕೋಡಿಯೇ ಹರಿದು ಬಂದಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಖರೀದಿಸಲು ಪಟ್ಟ ಪಾಡು, ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆದ ಸಂಧಿಮೂಲೆಗಳು, ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೂ ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾಲಾಡಿ, ಇದ್ದಬದ್ಧ ಕಾಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮೋಸ್ಟ್ ರೆಪ್ಯೂಟೆಡ್ ಎಂದು ಹಲವಾರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ದುಬಾರಿಯಾದರೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಡೆವೆಲಪರ್ಸ್‌ರ ಈ ಫ್ಲಾಟ್‌ನ್ನ ಹೆಚ್ಚೂಕಮ್ಮಿ ಆರು ವರುಷ ಕಾದು, ವರುಷದ ಹಿಂದಷ್ಟೇ ವಾರಸುದಾರ ಪತ್ರ ಪಡೆದು, ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಿ, ಸಂತೋಷದ ಉತ್ತುಂಗದಲ್ಲಿ ರಬೇಕಾದರೆ ಅದಲ್ಲಿ ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಕುಳಿತಿತ್ತೋ, ಈ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತನಗೇ ವಕ್ರಿಸಬೇಕೇ?

ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿ, ಗುರುವಾರ ತಾನು ಹಾಕಿದ್ದ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ನೆನಪಾಗಿ, ಸ್ಟೈಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ಸ್ ರೆಸಿಡೆಂಟ್ಸ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್ ಮೆಂಬರ್‌ಜೆಕ್ ಹಣಕೆಕ್ಕಿದ. ಇನ್ನೂರ ನಲವತ್ತು ಫ್ಲಾಟ್‌ಗಳಿರುವ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ನಲವತ್ತು ಮೂರು ಲೈಕ್ ಇತ್ತು. ಆರು ಕಾಮೆಂಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಾನು ಎತ್ತಿದ್ದೆ ಎಂದು ಹಾಕಿ, ಆ ಚರ್ಚೆಯ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಟ್ಯಾಚ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ಸವಿವರವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಫೇಸ್‌ಬುಕ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಬುಧವಾರದ ಅದೇ ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ತೆರೆದ. ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಇರದೆ ತಣ್ಣಗೆ ಭೂತ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮಕಾಡೆ ಮಲಗಿತ್ತು!

ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸದೆಯೇ ಹೊಸ ಸ್ಟೇಟ್‌ಸೊಂದನ್ನು ಹಾಕುವ ಹುಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ, 'ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಕಾಯಿಲೆ! ಕೇವಲ ಮೂರೇ ದಿನಗಳ ಆಯಸ್ಸು!' ಎಂದು ಒತ್ತಿದ್ದೇ ತಡ, ದುಬುದುಬು ಎಂದು ಲೈಕ್‌ಗಳು ಬಂದು ಬಿದ್ದದ್ದು ನೋಡಿ ಹುರುಪುಗೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರಾದ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಕಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾವಿರದೈನೂರಮೂವತ್ತೆಂಟು ಫಾಲೋಯರ್‌ಸರಲ್ಲಿ ನೂರಾತೊಂಬತ್ತೆರಡು ಲೈಕ್‌ಗಳೂ, ಐವತ್ತೇಳು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದವು. 'ಛೇ! ಸೋ ಸ್ಕಾಡ್! ವಾಟ್ ಹ್ಯಾಪ್‌ನ್ಡ್? ಓ ಗಾಡ್! ಕಾಂಟ್ ಬಿಲೀವ್ ದಿಸ್!' ಎಂಬ ಕಾಮೆಂಟ್ಸ್ ಜೊತೆಗೆ ಹತ್ತನ್ನೆರಡು ಆರ್.ಐ.ಪಿ.ಯೂ ಕಂಡು, ತಕ್ಷಣ ಅವರನ್ನು ಅನ್‌ಫ್ರೆಂಡ್ ಮಾಡಿದ. ಮನಸ್ಸು ವಿಪರೀತ ವ್ಯಗ್ರವಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಾಲ್ಕನಿಗೆ ಹೋದ.

ಈ ದಿನವೂ ಹೀಗೇ ವೃಥಾವಾಗಿ ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಯೋಚನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೇನು ಬಂತು, ಹೋಗಿಯಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಅರಿವಿಗೆ ತಿರುಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹೊರಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಬರಲೇ ಎಂದುಕೊಂಡನಾದರೂ ನಿಂತಲ್ಲಿಂದ ಹಂದಾಡದೇ ಹಾಗೆ ನಿಂತ.

**ಬುಧವಾರ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ
ಗೋಡೆಯ ಗಡಿಯಾರದ
ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದೇ
ನಿಮಿಷಕೊಮ್ಮೆ ಎಚ್ಚರದ
ಗಂಟೆ ಮನದೊಳಗೆ ಮೊಳಗಿ,
ಅವನನ್ನು
ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆಗೂ
ಕಳೆಯಬೇಕಾದರೆ
ಸಾಕುಬೇಕಾಯಿತು.**

